

DE KIFT

... en dan
als het gedreun van de dood
afvloeit door het riool
van de eeuwigheid
en de hel losbreekt
in duizend grijnsclachen
en de duivel zijn lippen likt
gereed zich aan het leven te goeden
en alle duivelsjongen
hun slabbetjes voorbinden
om te kluiven op de verdorven botten
uit deze wereld ...
Oh! Ooooooooooh!
Dan vrienden,
oh dan! oh dan!
Wat doen jullie dan?

BAL

1.

Dan kijken jullie terug,
terug naar de bergen.
Dan grijpen jullie terug,
terug naar een strohalm.
Dan schreeuwen jullie:

Feeeeeheest! Feesten! Feesten!
Feeeeeheest!
Geweldig dat jullie er allemaal zijn!
Wij houden van jullie!
Admiraal B houdt van jullie!

Ik hou van jullie!
Ik hou van iedereen hier!
Ik hou van jullie allemaal!

... and now
when the rumble of death
rushes down the drainpipe
of eternity,
and hell breaks out
into a thousand smiles,
and the devil licks his lips
preparing to feast,
and all the little devils
get out their bibs
to devour the corrupt bones
of this world—
Oh-ooo-oo-oh!
Then my friends!
Oh, then! Oh, then!
What will you do?

You will turn back
and look toward the mountains.
You will turn back
and grasp for a straw.
You will holler:

Partyyy! Party! Party!
Partyyyyy!
How amazing that you are all here!
We love you all!
Admiral B loves you all!

I love you all!
I love everybody here!
I love all of you!

BALL

STRIJKSTOK

Ik zing mijn lied als tijdverdrijf
voor 't even dat ik nog zal leven,
als woorden in de sneeuw geschreven,
zing ik mijn lied als tijdverdrijf.

Ik zing dit lied als tijdverdrijf,
samen sinds lang geleden,
de muur der jaren overschreden,
zing ik dit lied als tijdverdrijf.
Ik ga de tijd met zang te lijf.

Als tijdverdrijf zing ik mijn lied:
de strijkstok slijt over de snaren.
Ook stenen slijten met de jaren...
als tijdverdrijf zing ik mijn lied.

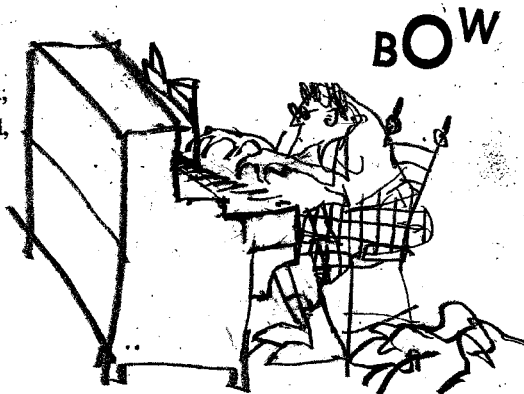
Er is veel dat ik nog zeggen wou;
mijn stem schalt over velden-wijd,
bergen, oceanen, eenzaamheid:
er is veel dat ik nog zeggen wou.

I sing my song to pass the time
little time that I have left to live
Like words drawn in the snow
I sing my song to pass the time

I sing this song to pass the time
together, since long ago
broken through the wall of the years
I sing this song to pass the time
I will fight the time with song

To pass the time I sing my song
the bow that wears out the strings
Even the pebbles wear down with time
to pass the time I sing my song

And I would tell and I would tell
His voice above the boundless fields
mountains, seas, loneliness
And I would tell and I would tell

SLOWLY

Slowly, boy, slowly
one thing at a time.
You're making me dizzy.
The extra ten minutes you save,
what are you going to do with those?
Imagine, boy,
you've got a good thirty years yet to live.
That's 360 months.
And days,
hours,
minutes.
What are you going to do with
all that time?
Pace yourself.

Yes, pace yourself, pace yourself.

Keep busy, keep busy.
forever, That's forever.
You can see that, can't you?
And then again it's not eternity
but just a passing moment,
yes, a passing moment.
I worry about the world
when I think of eternity.
I shiver when I think that the world spins
all the way round in one day
What a waste of time!
where will it end?

Yes, pace yourself, pace yourself.
Hey, where are you hurrying to,
where are you hurrying to?
Pace yourself.

Boy, what are you hurrying past for?
Stop a bit, you idiot.
you run through the world like an open razor,
we cut ourselves on you.

Hey, where are you hurrying to,
where are you hurrying to?
Pace yourself.

To the past? Running towards the past?
The return. It will be a disappointment, boy,
it will not be easy to turn around
and stay upright.
The storm of the future raging behind you.
The future lets itself be known,
pushes you forward.
Look ahead, or you will fall.

He wanted to go to the sea, but he didn't even
make it to the station. He wanted to go to
the sea: it marks the end of all suffering. He
cursed, he howled, and then, stretched out on
the bench, he began to snore.

LANGZAAM AAN

Langzaam, *jongen*, langzaam.
Eerst het een en dan het ander.
Je maakt me helemaal duizelig.
Die tien minuten die je vandaag eerder klaar bent,
wat moet je daarmee?
bedenk je, *jongen*: je hebt nog zo'n dertig jaar te leven.

Dat is driehonderdzesig maanden.
En dagen.
Uren.
Minuten.
Wat wil je met die ontzaglijke hoeveelheid tijd beginnen?
Langzaam aan.

3.

Ja, langzaam aan, langzaam aan.

Bezig zijn, bezig zijn.
Eeuwig. Dat is eeuwig. Dat is eeuwig.
Dat begrijp je toch.
Maar nu is niet eeuwig.
Dit is een ogenblik.
één ogenblik.

Ik houd mijn hart vast voor de wereld als ik aan de
eeuwigheid denk.
Ik huiver als ik bedenk dat de wereld elke dag een keer
rondraait.
Wat een tijdverspilling.
Waar moet dat heen,

Ja, langzaam aan, langzaam aan
Hé, waar gaag jij heen, waar gaag jij heen
langzaam aan

Hé jongen, wat jaag jij weer langs ons heen?
Blijf toch staan, idioot.
Jij rent door de wereld als een open scheermes.
Wij snijden ons aan jou.

Hé, waar gaag jij heen, waar gaag jij heen
langzaam aan

naar het verleden?

Holland naar het verleden? De terugkeer. Dat zal je tegen-
gevallen, *jongen*, het zal niet meevallen om je om te
draaien en overeind te blijven. De storm van de toe-
komst blaast in je rug. De toekomst doet zich gelden,
duwt je voort. Kijk voor je, anders val je.

Hij wilde naar de zee vertrekken, maar kwam bij het
station niet aan. Hij wilde naar de zee vertrekken, die
ieder leed verdrijven kan. Hij heeft staan vloeken, zag
die bank, ging liggen en daar snurkt hij dan.

Het is nacht en ik weet niet hoe ver het is
 Maar het is nu al dagen nacht Ik moet aan-
 zien hoe het nacht blijft. Ik hoor een vogel en een insect om
 het hardst zingen dat ik verdoemd ben, verdoemd ben je,
 verdoemd ben je, de vogel Beuwigvlucht en het insect Als-
 maardaar. Vroeger luisterde ik naar kikkers. Ik vertelde ze
 moppen. Ik ving vliegen met mijn tong omdat die lan-
 ger was dan die van hun. Op een keer fotografeerde ik een
 kikker en terwijl ik dat deed, stond ik tegenover mezelf. Ik
 plakte de foto van die kikker aan de muur en de vergroting
 leefde, die kikker, hoe hij daar stond. Maar zonder licht geen
 foto aan de muur en geen muur. Verdoemd, verdoemd...
 Tachtig kilo sleep ik door het land. Bij iedere stap voel ik de
 grond, voel ik het zand, verdoemd, verdoemd, dat stemmen-
 paar jaagt me op.

Ik val uiteen in witte puntjes. Ik word zand. Ik zou vormpje
 bij me moeten hebben, zodat ik wat van mezelf kon
 maken, sterretjes of een dode man of soldaten of van die
 kutschelpen.

It is night and I do not know how far it is. But it has been night for days.
 I have to watch how it remains night. I hear a bird and an insect sing at their
 loudest that I am doomed, you are doomed, the bird Foreverflight
 and the insect Everthere.

Before, I listened to frogs. I told them jokes. I caught flies with my tongue because
 it was longer than theirs. Once, I photographed a frog, and while I was doing that,
 I was standing opposite myself. I stuck the photograph of the frog on the wall and
 the enlargement lived, that frog, how he was standing there.

But without light there is no picture on the wall and no wall. Doomed, doomed...
 Eighty pounds I drag through the land. With every step I feel the ground, I feel the
 sand, doomed, doomed, this pair of voices is hounding me. I fall apart in white
 dots. I become sand. I should carry small shapes with me, so that I could make
 something of myself, stars or a dead man or soldiers or those damned shells.

EVER THERE

de Tijd regeert; De Tijd is teruggekeerd
nu als een vorst; en met hem, die afzichtelijke grijsaard is
zijn hele duivelse gevolg van Herinneringen, Spijt,
~~Kampen, Angsten, Vrees, Nachtwierden~~ Woede en
Pijn teruggekomen.

Ja, de Tijd regeert!

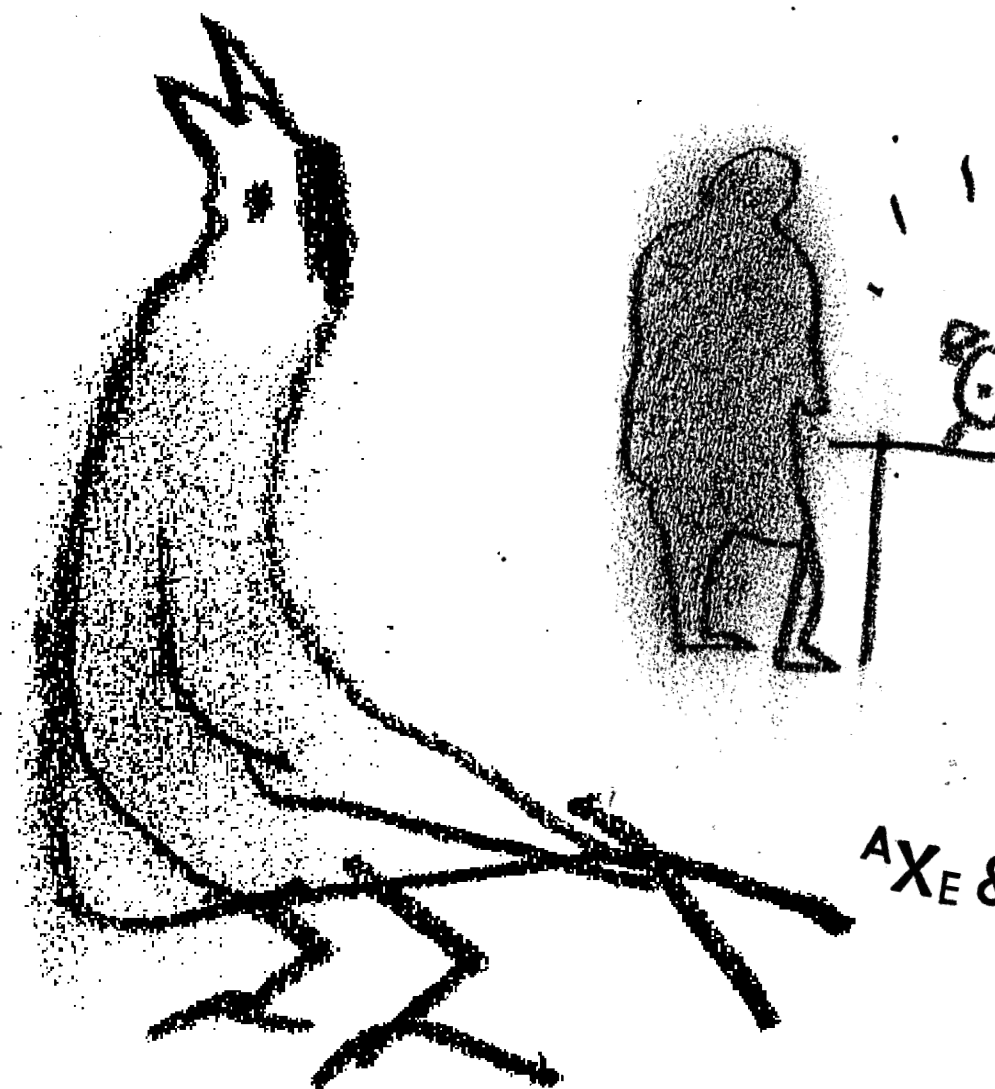
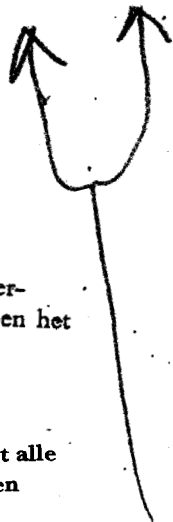
De Tijd is teruggekeerd! Hij is weer begonnen met
zijn tirannie. En hij jaagt mij op,
met zijn tweepuntige stok: "Vort,
ezel! Zweet, jij ! Leef dan, verdoemde!"

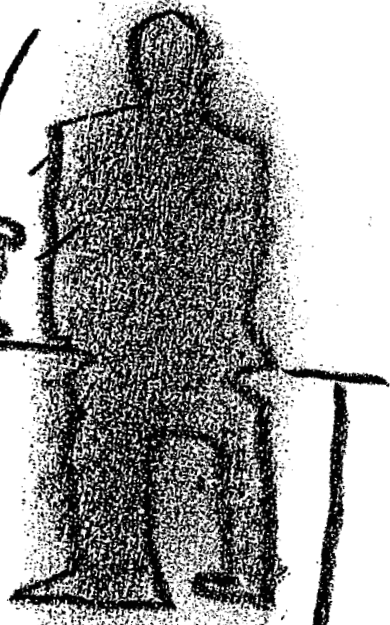
De seconden springen stuk voor stuk uit de klok en ter-
wijl ze uit de klok springen, zeggen ze : "Ik ben het
Leven, het onverbiddelijke Leven!"
en er is maar één seconde in het leven van de mens
die tot taak heeft goed nieuws aan te kondigen.

Laat het duren, laat het goede van dit uur duren tot alle
antwoorden zijn gegeven, de laatste cent betaald is en
het laatste bloed vergoten.

De tijd loopt met een bijl en een hamer, glijdt door de gang
met een sleutel voor alle deuren. De tijd gaat voorbij. De tijd
loopt een gewonnen
race tegen het leven en de klokken.

Maar er is geen wedstrijd-/ Er is alleen maar het gevecht om te
herwinnen wat verloren is gegaan/ en weer gevonden en verloren
keer op keer: en nu, onder omstandigheden/ die ongunstig
lijken, Er is een tijd voor de avond onder sterrenlicht, een tijd
voor de avond onder lamplicht/ Hier en daar is niet
belangrijk/ Je moet stil zijn en stilaan je weg vervolgen/ door de
donkere kou en de lege verlatenheid,/ de golfroep, de
windroep, het uitgestrekte water/ van de stormvogel en de
bruinvis. In mijn einde is mijn begin.

Time reigns supreme, and time has come back now; and with that hideous old personage, all his fiendish retinue of Memories, Regrets, Phobias, Anguish, Nightmares, Rage and Pain have returned.

Yes, time reigns supreme. Time reigns; his brutal dictatorship is restored And he prods me forward with his double goad, "Move, donkey! Sweat, you! Live and be damned!"

The seconds jump from the clock, one by one. Each one, leaping from the clock, declares: "I am Life, implacable Life!" There is just one Second of human existence whose role is to announce good news

Let it go on; let the love of this hour go on till all the answers are given, the last cent paid and the last blood gone.

Time runs with an ax and a hammer, slides down the hallway with a master-key of all doors, time gets by, time runs a winning race against life and the clocks

But there is no competition -/ There is only the fight to recover what has been lost/ And found and lost again and again: and now, under conditions/ That seem unpropitious

There is a time for the evening under starlight, a time for the evening under lamplight/
Here or there does not matter/ You must be still and keep moving silently/ Through the dark cold and the empty desolation,/ The wave cry, the wind cry, the vast waters/
Of the petrel and the porpoise, in my end is my beginning.

HAMMER

En als de zon ondergaat en ik op de vervallen
oude pier naar de brede, brede luchten kijk in die onmetelijke ruimte,
als de avondster al daalt en haar vonken uitschudt

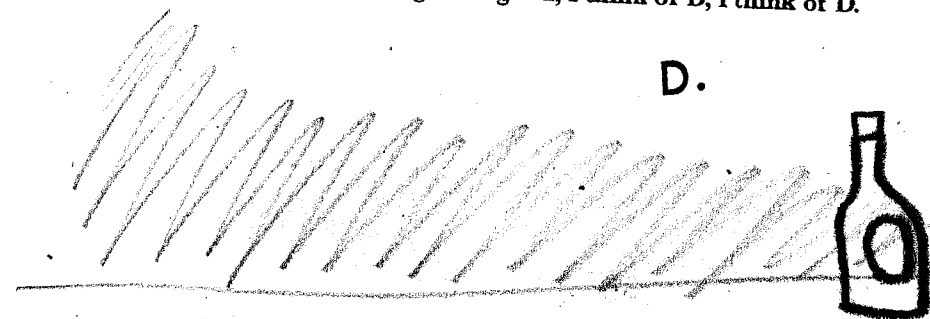
in die laatste ogenblikken voor de komst van het volledig
duister dat de aarde zegent, alle rivieren verduistert, de bergtoppen
omzwachtelt en de verste oeverlijn inpakt, als niemand, niemand
weet wat er nog komen zal behalve de morsige verlatenheid
van de ouderdom, denk ik aan D, dan denk ik aan D.

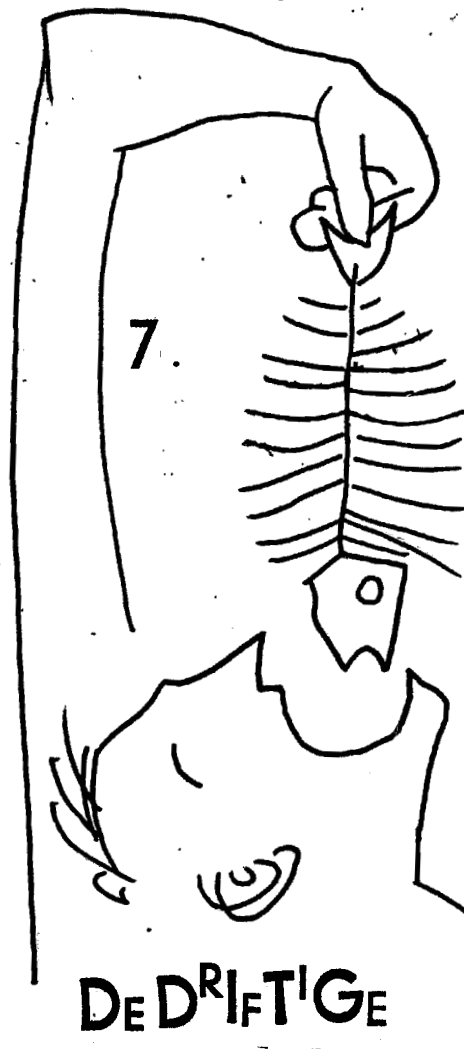
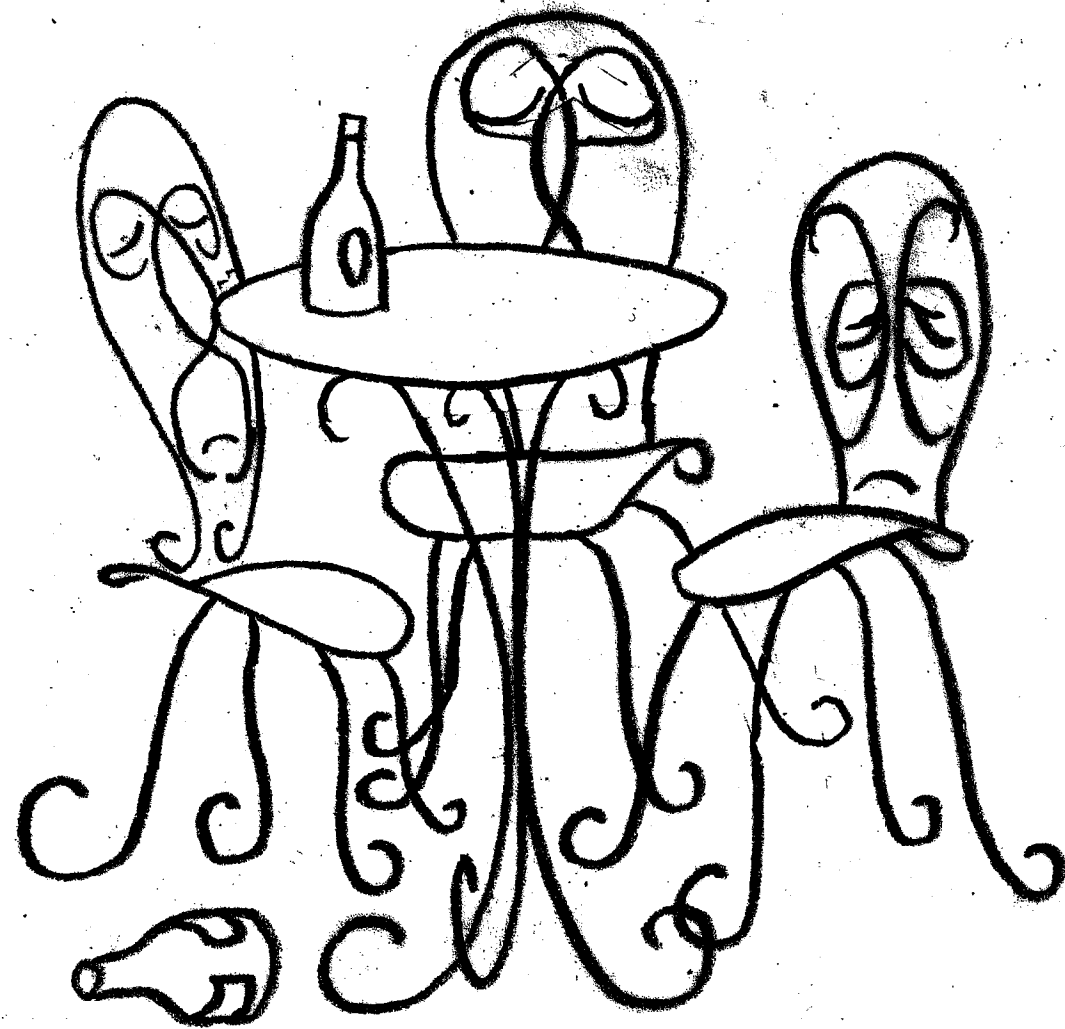
And when the sun goes down and I sit on the old broken-down pier
watching the long, long skies and all that immeasurable space

when the evening star droops and sheds her sparkler dims
which is just before the coming of complete
night that blesses the earth, darkens all rivers, cups the peaks and
folds the final shore in,

when nobody, nobody knows what's going to happen besides the
forlorn rags of growing old, I think of D, I think of D.

D.

DE DRIFTIGE

ik ben de trage ben de driftige
gejaagde of bedauwde mijlpaal
niet maal ik om rijkdom maar ijl
van gulzigheids wartaal

ja daarom ik achterhaal niet en ben de trage
en ik bepaal niet en ben de driftige
praat en spreek maar en ook ik
ik predik de nadorst

oh oor o hoor

de vuren gaan schor en de wateren
stotteren om. op de bronnen
druipt een verdrietige toon. voorbij
vol wijn vlogen neuriënde ogen

oh oor o hoor

maar eentonig het eenzame zingt
de dag breekt en de nacht smelt
de zon en de maan gaan heen
het woord zingt alleen

THE FRANTIC

I am the slow, am the frantic
rushed or humid milestone
I am not concerned with riches, but thin
with gluttony's gibberish

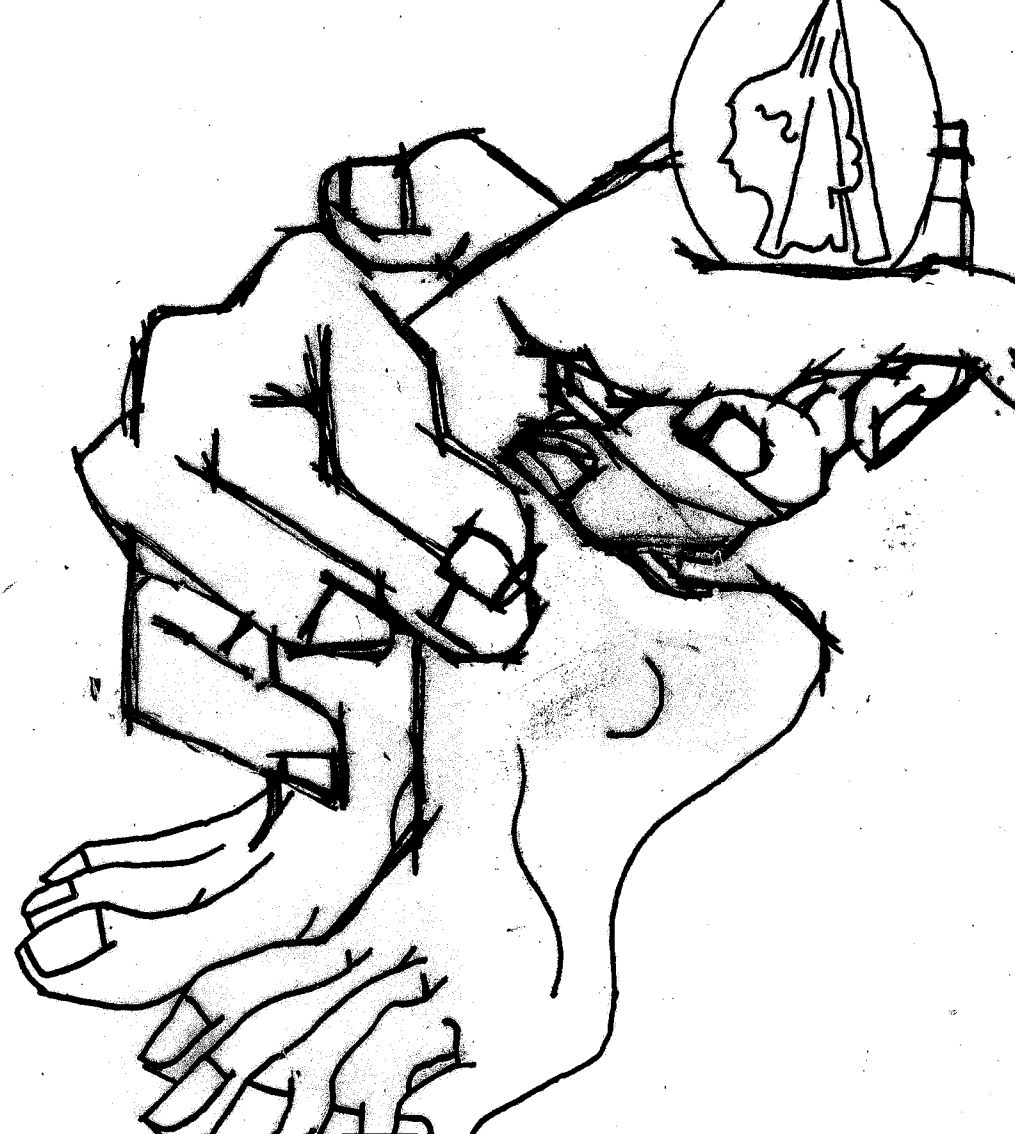
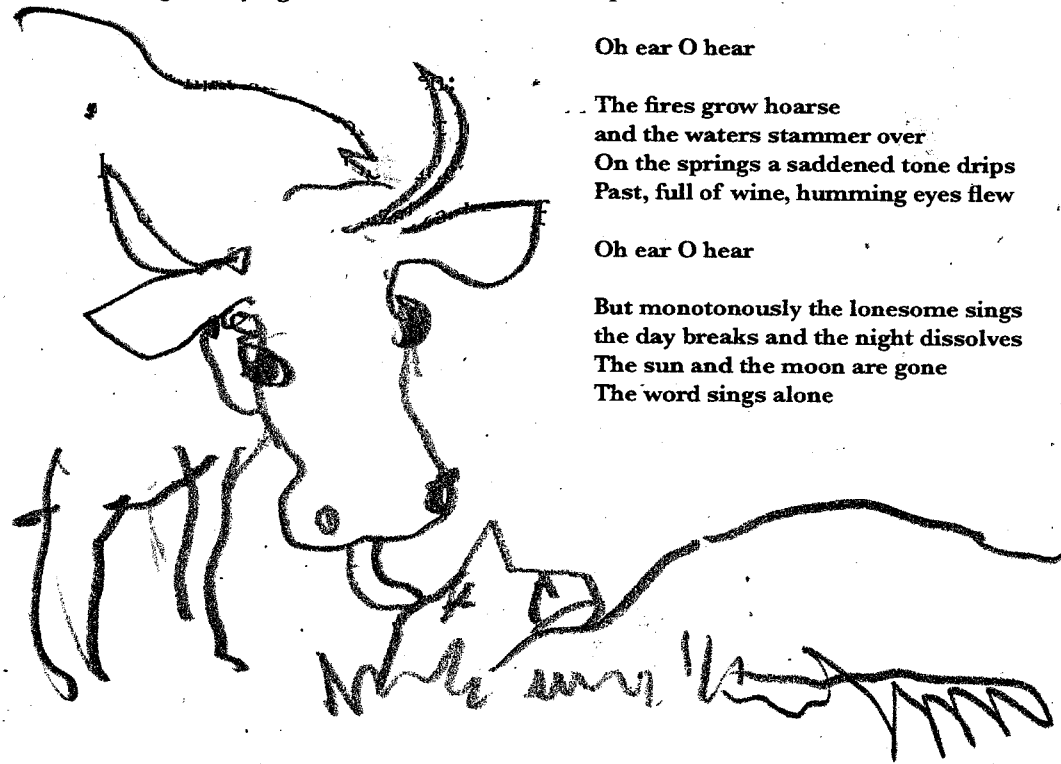
Yes why, I do not unravel, am the slow
and I do not decide, am the frantic
Talk and speak ever and even I
I preach the thirst

Oh ear O hear

The fires grow hoarse
and the waters stammer over
On the springs a saddened tone drips
Past, full of wine, humming eyes flew

Oh ear O hear

But monotonously the lonesome sings
the day breaks and the night dissolves
The sun and the moon are gone
The word sings alone

Someone who has truly been forgotten by death, forever.

Someone who never changes and who, after hundreds of years, still eats what he used to eat when he was twenty. He speaks the exact same words and never dresses in a different way. His memory, which has never been very good, is not getting worse either.

He is very humble and content when he has something to eat. He enjoys having visitors, but not too many.

He watches the rain as if the drops are years. The sun sometimes becomes too much for him. He breathes evenly and is never frightened. He sometimes holds his feet very close to the fire until they crackle.

He has forgotten his name, so he does not have one. But we always call him 'Admiral B'...

The star of my birth was a cruel one, if it is true that a star can do that much
Cruel was the crib that I lay in as a child, and cruel was the earth before my first steps

Once I sang song after song into the evening, day after day
Yet I am sucked dry by a deep sadness. Sorrow comes gnawing at me

I have been forgotten by my family name. My name has been forgotten like a detergent that no longer exists. In some way, I am on sale on a flea market. My talent is to be neither happy nor unhappy. My person was once extremely beautiful, as beautiful as an actor without a play.

My youth passed and faded out, my beautiful head wasted away
and all my courage and strength from before have ended without hope

Once he sang song after song into the evening, day after day
Yet he's sucked dry by a deep sadness, sorrow comes gnawing at me

But why does the soul try to reach the land of days of yesteryear?
It will appear empty, desolate, it will never again see what has passed
Only one man will live there, witness of the olden times
He will lie with everything beautiful in the grave of oblivion

THE STAR

Iemand die als enige werkelijk door de dood is vergeten,
en dan ook voorgoed.

Iemand die nooit verandert en na honderden jaren nog precies hetzelfde eet als toen hij twintig was. Hij spreekt precies dezelfde woorden en kleedt zich nooit anders. Zijn geheugen, dat nooit bijzonder goed was, wordt ook niet slechter.

Hij is heel bescheiden en tevreden als hij te eten heeft. Bezoekers ziet hij graag komen, maar niet in te grote getale.

Hij kijkt naar de regen alsof de druppels jaren zijn. De zon is hem soms te veel. Hij ademt gelijkmatig en is nooit bang. Soms houdt hij zijn voeten als takken heel dicht bij het vuur totdat ze knisteren.

Zijn naam is hij vergeten, dus hij heeft er geen: maar wij noemen hem altijd Admiraal B...

De ster van mijn geboorte was een wrede,
als 't waar is dat een ster zo veel vermag,
wreed was de wieg waar ik als kind in lag
en wreed de aarde voor mijn eerste schreden.

Ik ben door mijn achternaam vergeten. Mijn naam is vergeten als een wasmiddel, dat niet meer bestaat.

Ik ben op de een of andere manier een aanbieding op een lappenmarkt.

Mijn talent bestaat erin, noch gelukkig noch ongelukkig te moeten zijn. Mijn persoon was ooit heel mooi, net zo mooi als een toneelspeler zonder toneelstuk.

8

DE STER

Mijn jeugd verging en doofde uit,
Mijn mooie kop verkwijnde,
En al mijn lef en kracht van toen
Zijn hopeloos ten einde.

Destijds, ja, zong-ie lied na lied
Tot 's avonds, hele dagen;
Thans zuigt 'm leeg een diep verdriet,
Komt treurnis aan me knagen.

Waarom toch tracht de ziel te reiken
Naar 't land van dagen van weleer?
't Zal onbevolkt, verlaten blijken,
't Ziet wat voorbij is nimmer weer.
Eén enkeling slechts zal daar wonen,
Getuige van de oude tijd;
Hij ligt tezaam met al het schone
In 't graf van de vergetelheid.

Altijd moet je dronken zijn. Daar gaat het om.

Om de vreselijke last van de Tijd
die je schouders breekt en je ter aarde doet buigen
niet te voelen, moet je je onophoudelijk bedrin-
ken.

Maar waaraan? Aan biër, poëzie of muziek, net
wat je wilt. Maar bedrink je.

'Ben je het dan al vergeten, het was toch pas gisteren: de
bladeren zijn nog niet verdord, de kroonluchters zijn
nog even schitterend als toen en de loges nog even
'donkerrood'. Wanneer ik opkwam te midden van uit-
bundig gelach, hoeft ik
maar wat met mijn heupen te wiegen en een deining
van schaduw gleed over de gezichten, een zee van
armen verhief zich naar Nana.'

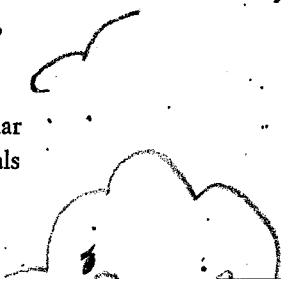
'Nana!, wat loop je er modieus bij!'

Tk ben de mode in eigen persoon, en alles
ademt door mij. Ken je die liederen die op ieders lippen
liggen? Ze zijn zo vol van mij dat ze niet kunnen
worden gezongen, ze moeten worden gefluisterd. Alles
wat van weerglans leeft, alles wat het oog verblindt,
alles wat ten onder gaat, treedt in mijn voetsporen.
Ik ben Nana, de idee van tijd. Heb je ooit een
lawine gezien. Kijk dan maar eens naar
mijn huid. Hoe onsterfelijk ik ook ben, ik zie eruit als
sneeuw voor de zon.

De zon is mijn hondje. Hij loopt me achterna.

9.

NANA

Dit
is de oudste dag
van
mijn leven.

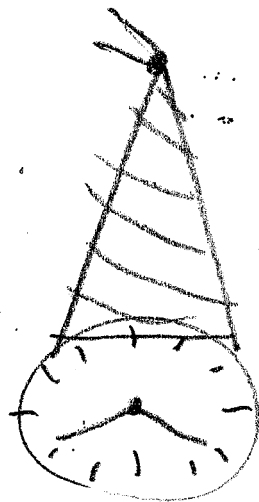
Het
is de verjaardag
van
de tijd.

Kijk
maar op
de klok.

De tijd
vooruit
bestaat nog niet
en
het verleden
is verstreken.

En toch
moet alles
nog gebeuren.

En als je dan wakker wordt op de trappen
van een paleis, in het groene gras van een greppel,
in de droefgeestige eenzaamheid van een kamer, en
merkt dat de dronkenschap al ver-
dwenen is, vraag dan aan de wind, de golf, de ster,
de vogel, de klok, aan al wat vliedt,
aan al wat rolt, aan al wat zingt, aan al wat
praat, vraag hoe laat het is; en de wind, de golf, de
ster, de vogel, de klok zullen u antwoorden.

You must be drunk always.
That is everything. Not to
feel the horrible burden
of Time that crushes your
shoulders and bends you
earthward, you must be
drunk without respite.
But drunk on what? On beer,
on poetry, on music - take
your pick. But be drunk.

*Have you forgotten already,
even though it was only
yesterday: the leaves have
not yet turned brown, the
chandeliers are just as
magnificent as before, the
lodges just as burgundy red.
When I ascended amidst
boisterous laughter, I only
had to slightly sway my hips
before a swell of shadows
glided across those faces, a
sea of arms rose up to Nana.*

Nana, how fashionable you
look!

*I am fashion personified, and everything breathes through
me. Do you know the songs that rest on everyone's lips?
They are filled with me, so that they can not be sung, they
must be whispered. Everything that lives of reflection,
everything that blinds the eye, everything that dies, follows
in my footsteps. I am Nana, the idea of time. Have you
ever seen an avalanche. Then look at my skin. However
immortal I may be, I look like snow on a sunny day. The
sun is my puppy, he follows me around.*

This
is the oldest day
of my life

It is the birthday
of time

Just look at the
clock

Time
forward
does not yet exist
and the past
has gone by

And still
everything
is yet to happen

And if you should wake, on the steps of a palace, in the
green weeds of a ditch, in the dreary solitude of a room,
you discover, your drunkenness grown less or gone, ask
of the wind, of the wave, the star, the bird, the clock, of
anything fleeing, any that roll along, of any that sing, any
that speak, ask what hour it is; and the wind, the wave, the
star, the bird, and the clock, will reply.

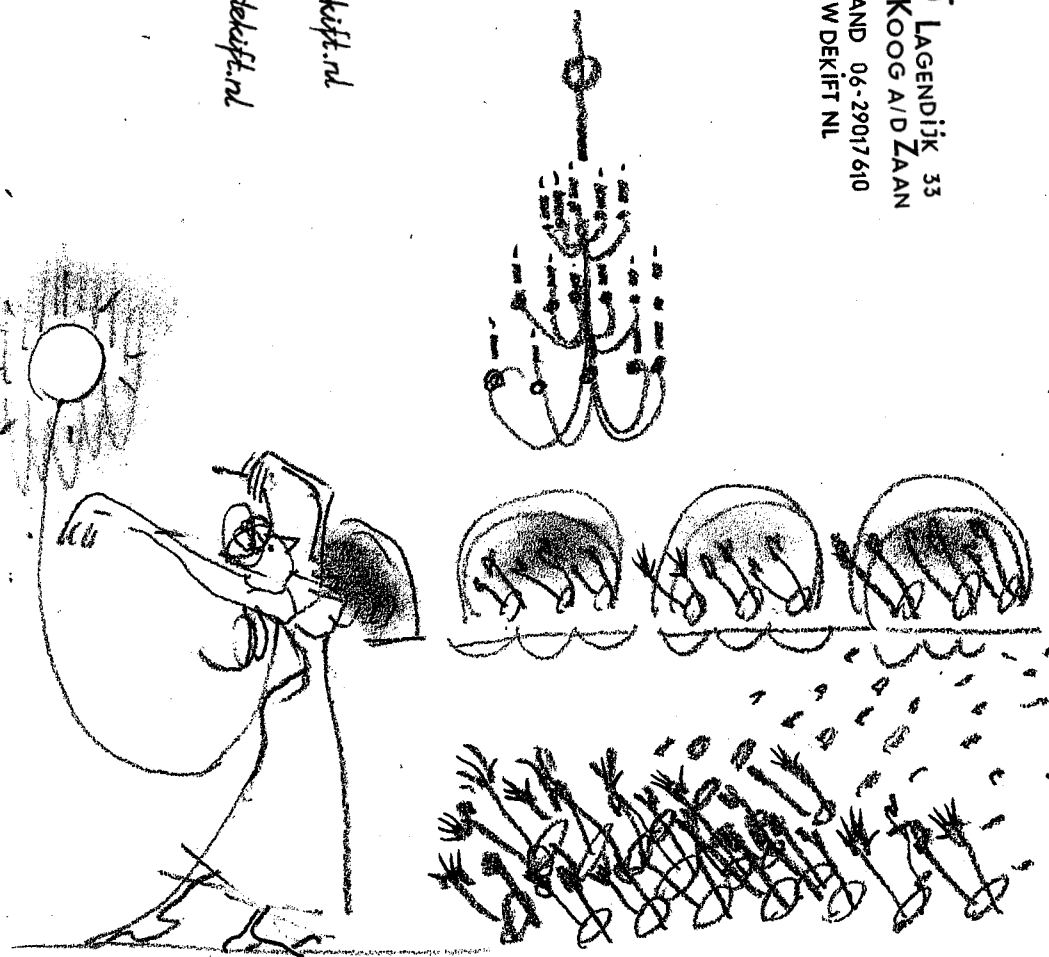
NANA

info@dekift.nl

www.dekift.nl

DE KIFT LAGENDIJK 33
1541KA KOOG A/D ZAAAN
HOLLAND 06-29017610
WWW.DEKIFT.NL

Het is doodsimpel. Wat je ziet, dat schrijf je op en wat je niet ziet, niet.
~~behoer je niet op te schrijven~~. Als volgt: het beeld gloeit op, het
beeld neemt allerlei kleuren aan. Staat het me aan? Meer dan dat.
Dus schrijf ik op : eerste tafereel. Ik zie een avondlijk beeld.

De hemel lijkt op de kapotte tent van een armoedig circus
En hoog bovenaan een trapeze hangt een vrouw als maan.

10

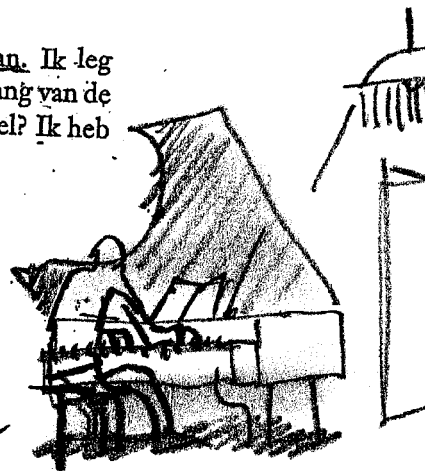
PARADIJS

Wij zijn de directeuren en fluiten in de kermiswind,
het firmament de circustent, vol gaten, scheuren, vale kleuren.
Fluitend in de wind wij zijn de directeuren.

Eerst de maan. Ik leg
mijn hand op haar wang. Men zou denken dat de wang van de
maan ijskoud moet zijn maar dat is zij niet. Wat wel? Ik heb
moeten beloven het niet te verraden.

Wij zijn onderweg
Wij zijn altijd onderweg geweest

Alle veelspletige stations schuins op de weg
De telegraafdraden waaraan zij hangen, die wurgen
De grijnzende palen die gebaren
De wereld rekt zich wordt langer en krimpt ineen als een accordeon
Tussen de flarden van de hemel, zoeken razende locomotieven
Een wijkplaats

It is very simple. What you see you write down; What you don't see, you leave out. There it is: the scene lights up, the scene takes on bright colours. Does it please me? Extremely. So I'll write that down—scene one. I see an evening scene.

The sky is like the torn tent of a poor circus.

And on top of a trapeze there's a woman like the moon.

We are the circus masters whistling amongst the fairground winds.
The firmament the circus tent, filled with holes, cracks, pale colours,
whistling amongst the fairground winds. We are the circus masters

First, the moon. I lay my hand on her cheek. One would think that the moon's cheek must be biting cold, but in fact it is not.

What is it? I have promised not to tell anyone.

PARADISE

We are on the way

We have always been on the way

All the stations with cracked walls slanted on the road
The telegraph lines on
which they hang, that choke
The grimacing poles
that gesticulate
The world stretches,
lays itself out
and retracts like a harmonica

In the rippings of the sky
locomotives in fury are looking for an Escape

Er zit een wolf in mij...

puntige tanden om te scheuren...

een rode tong voor rauw vlees... en het hete likken
van bloed – ik hou deze wolf want de wildernis gaf
hem aan mij en de wildernis laat niks los.

Er zit een vos in mij...

een zilver-grijze vos... ik snuffel en snuif...

ik haal het uit de wind en uit de lucht... ik ruik slapers in het duister en
grijp ze... ik cirkel en sluip rond, ik bedonder en bedrieg.

Er zit een varken in mij

– een snuit en een buik... de machinerie om te eten en te knorren... de
machinerie om te luieren in de zon – dat kreeg ik van de wildernis en de
wildernis laat niks los.

Er zit een vis in mij...

ik kwam door zout-blauwe waterpoorten... wervelde in haringscholen...
spoot fontein en met dolfijnen... voordat er land bestond... voordat het
water zakte.

Er zit een baviaan in mij...

klauterklauwen... een hondenkop... krijgende razende honger... harig
onder de oksels... hier zijn de havikogige hunkerende mannen... hier zijn
de blonde en blauwogige vrouwen... hier schuilen ze opgekruld in slaap
en wachten... klaar om te grommen en te roven... klaar om te zingen en
te zogen... wachten – ik hou de baviaan omdat de wildernis het zegt en de
wildernis laat niks los.

Ik heb een dierentuin achter mijn ribben,

onder mijn knokige hoofd, onder mijn rood-geventielde hart – het is een
man-kind hart, een vrouw-kind hart: het is een vader en een moeder: het
kwam van god-weet-waar en het gaat god-weet- waar naar toe - want ik ben
de portier van de dierentuin: ik zeg ja en nee: ik zing en roef en sloof: ik ben
een vriend van de wereld: ik kwam uit de wildernis.

There is a wolf in me
—fangs pointed for tearing a red tongue for raw meat and the hot lapping of blood
I keep this wolf because the wilderness gave it to me
and the wilderness will not let go.

There is a fox in me, a silver-gray fox
I sniff and guess I pick things out of the wind and air
I smell sleepers in the dark night and take them
I circle and loop, I deceive and double-cross.

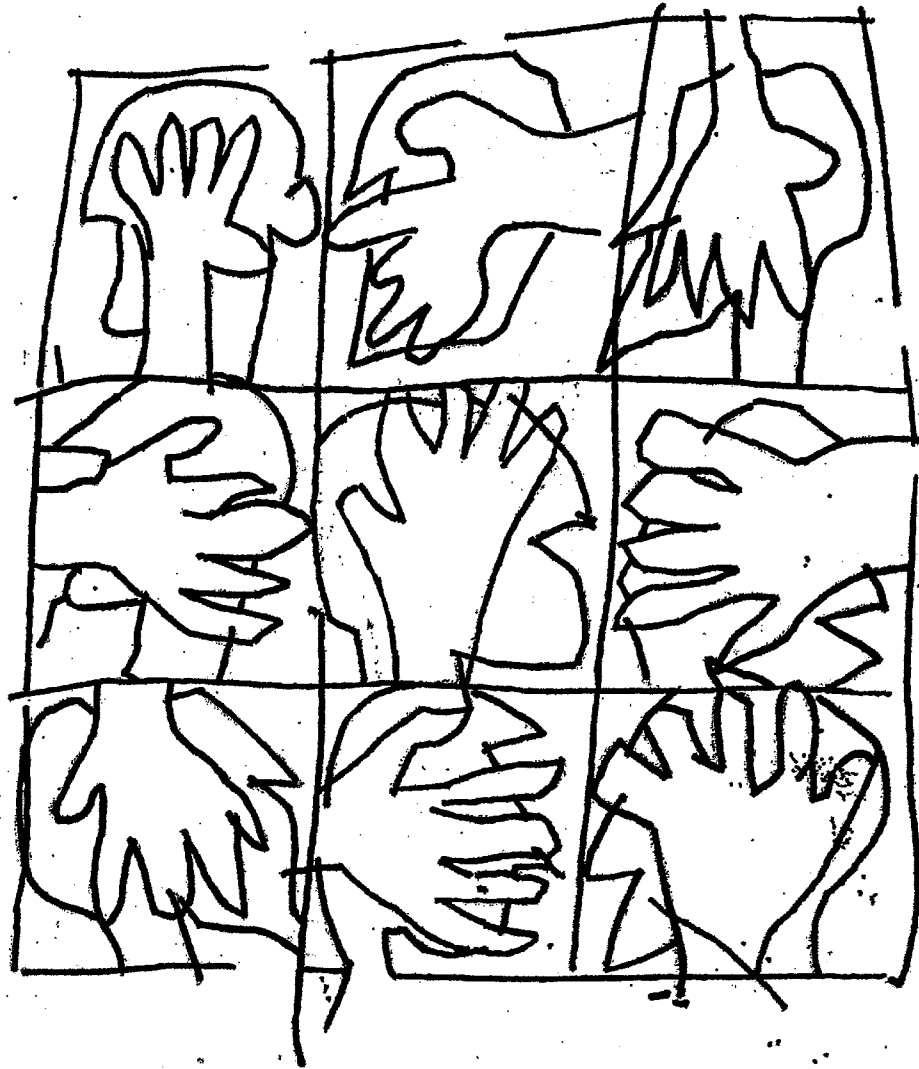
WILDERNESS

There is a hog in me, a snout and a belly
the machinery for eating and grunting the machinery for sleeping satisfied in the sun
—I got this from the wilderness and the wilderness will not let go.

There is a fish in me
I know I came from salt-blue water-gates I scurried with shoals of herring
I blew waterspouts with dolphins before land was, before the water went down

There is a baboon in me, clambering-clawed,
dog-faced yawping a galoot's hunger, hairy under the armpits
here are the hawk-eyed hankering men here are the blonde and blue-eyed women
here they hide curled asleep, waiting ready to snarl and kill,
ready to sing and give milk,
waiting—I keep the baboon because the wilderness says so.
and the wilderness will not let go.

I got a menagerie inside my ribs,
under my bony head, under my red-valve heart
—it is a man-child heart, a woman-child heart: it is a father and mother:
it came from God-Knows-Where: it is going to God-Knows-Where
—for I am the keeper of the zoo: I say yes and no:
I sing and kill and work:
I am a pal of the world:
I came from the wilderness.

To begin at the beginning:

It is spring, moonless night in the small town,
starless and the streets silent limping invisibly
down to the slow, black, crow black, fishing boat-bobbing
sea. The houses are blind as moles.

And all the people of the lulled and dumbfound
town are sleeping now.

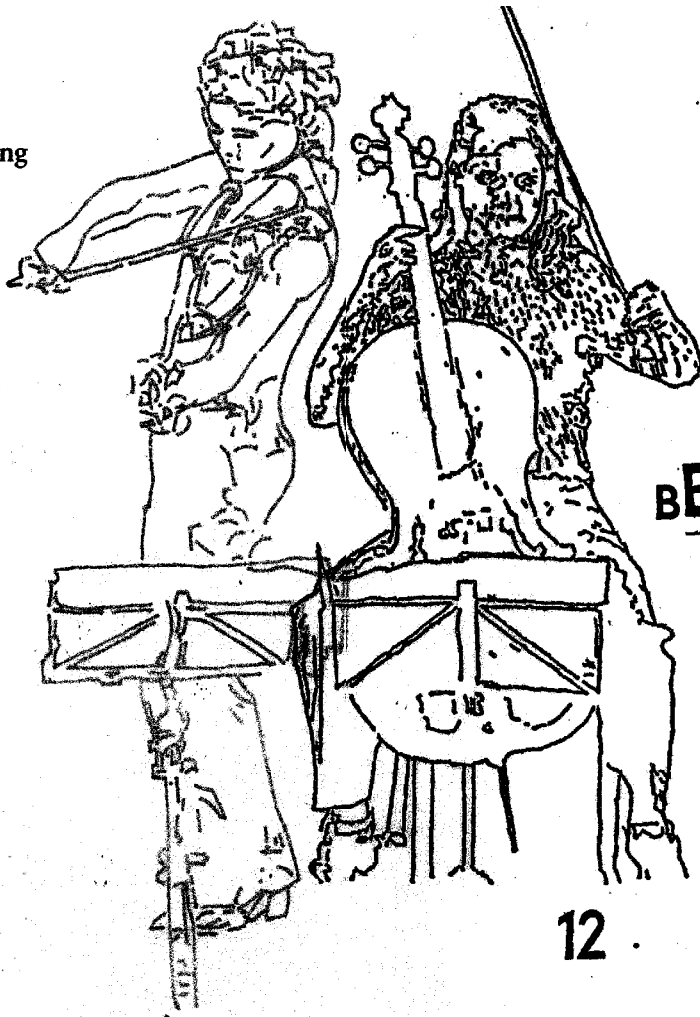
You can hear the dew falling, and the hushed town
breathing. Only *your* eyes are unclosed to see the black
and folded town fast, and slow, asleep.

Listen. It is night moving in the streets,
the processional, salt, slow, musical wind
it is the grass
dewfall, starfall, the sleep

of birds in the woods.

BEGINNING

BEGIN

12

Om te beginnen bij het begin:

Het is lente, nacht zonder maan in de kleine stad,
zonder ster en de stille straten hinken onzichtbaar
naar de trage, zwarte, kraaizwarte, sloep-
dobberende zee. De huizen zijn blind als mollen,

En alle mensen in de gewiege en verstomde
stad liggen nu te slapen.

Men kan de dauwhoren vallen en de verstilde stad horen
ademhalen, maar *Uw* ogen alleen zijn ontsloten en zien de
zwarte, geplooid stad in vaste en trage slaap.

Luister. Het is nacht, die in de straten beweegt,
trage, zouten, muzikale wind

het is het gras,
dauwval, sterrenval, de slaap
van vogels in het woud.

Tekstverantwoording: 1. BAL Langston Hughes - *Sunday Morning Prophecy*, uit: *Randfiguren* [1]; samenst. Ernst van Altena; uitg. Van Ditmar, Amsterdam 1967; vert. Ernst van Altena (NL) / Ferry Heijne (NL) • 2. STRIJKSTOK Louis Aragon, uit: *Randfiguren* [2]; samenst. Ernst van Altena; uitg. Van Ditmar, Amsterdam 1967; vert. Ernst van Altena (NL), Jinne ter Weele (EN) • 3. LANGZAAM AAN Georg Büchner - *Woyzeck*, uit: *Verzameld werk*, inl. Jan Gielkens; uitg. International Theatre Bookshop, Amsterdam, 1987 / *Woyzeck*, uitg. Nick Hern Books, London, 1996; vert. Janine Brogt (NL), Gregory Motton (EN) • Armando - *De straat en het struikgewas*; uitg. Bezige Bij, Amsterdam 1988; vert. Jinne ter Weele (EN) • Boris Ryzji - *Wolken boven E, gedichten & Rotterdam's dagboek*; uitg. Hoogland & Van Klaveren, Hoorn 2008; vert. Anne Stoffel (NL), Jinne ter Weele (EN) • 4. ALSMAARDAAR Herbert Achternbusch - *De laars en zijn sok*, uit: *West-Knollendam* (in: *Twee boerenstukken*); uitg. International Theatre & Film Books, Amsterdam 1994; vert. Tom Blokdijk (NL), Jinne ter Weele (EN) • Herbert Achternbusch - *De Kikker*, uit: *Herbert Achternbusch: toneel*; samenst. Tom Blokdijk; uitg. International Theatre & Film Books, Amsterdam 1992; vert. Leon van der Sanden (NL), Jinne ter Weele (EN) • 5. BIJL EN HAMER Charles Baudelaire - *Dronken van Weemoed*; uitg. BoekWerk, Groningen 1993 / *The Double Room*, uit: *Paris Spleen, Little poems in prose*; uitg. Alma classics, 2015; vert. Nannie Nieland-Weits (NL), Martin Sorrell (EN) • T.S. Eliot, uit: *Four Quartets*, uitg. Faber and Faber, London 1976; uit: *Spiegel van de Engelse poëzie uit de gehele wereld*; samenst. Elizabeth Mollison, Henk Romijn Meijer; uitg. Meulenhoff, Amsterdam 1991; vert. Gerrit de Blaauw (NL) • Carl Sandburg - *Let Love Go On*, uit: *Complete poems*; uitg. Harcourt, Brace & World, New York 1950; vert. Ferry Heijne (NL) • 6. D Jack Kerouac, uit: *On the Road*, uitg. Penguin Books 1991; uit: *Onderweg*, uitg. De Bezige Bij, Amsterdam 2006; vert. Guido Golüke (NL) • 7. DE DRIFTIGE Lucebert - *Oh oor o hoor* (geen titel), uit: *Verzamelde gedichten*; red. en samenst. Victor Schiferli; uitg. De Bezige Bij, Amsterdam 2002; vert. Jinne ter Weele (EN) • 8. DE STER Elias Canetti - *Het boek tegen de dood*; uitg. De Arbeiderspers, Amsterdam 2016; vert. Ria van Hengel (NL), Jinne ter Weele (EN) • Francesco Petrarca - *Het Liedboek*; uitg. Athenaeum-Polak & Van Gennep, Amsterdam 2008; vert. Peter Verstegen (NL), Jinne ter Weele (EN) • Sergej Jesenin - *Gedichten*; uitg. Pegasus, Stichting Slavische Literatuur, Amsterdam 2012; Kees Jiskoot (NL), Jinne ter Weele (EN) • Vasilij Zjoekovski - *Van Derzjavin tot Nabokov: Russische poëzie uit drie eeuwen*; samenst. en vert. Marja Wiebes en Margriet Berg (NL); uitg. Plantage/G&S, Leiden 1991; vert. Jinne ter Weele (EN) • Werner Schwab - *Faecaliëndrama's*; uitg. De Trust/International Theatre & Film Books, Amsterdam 1993; vert. Tom Kleijn (NL), Jinne ter Weele (EN) • 9. NANA Charles Baudelaire - *Dronken van Weemoed*; uitg. BoekWerk, Groningen 1993 / *Be Drunk*, uit: *Paris Spleen, Little poems in prose*, uitg. Wesleyan University Press, Middletown 2010; vert. Nannie Nieland-Weits (NL), Keith Waldrop (EN) • André Breton/Philippe Soupault - *Les Champs magnétiques*, uit: *Dichters van de avant-garde, de moderne Franse poëzie*; uitg. Veen, Amsterdam 2003; Guus Luijters (NL), Jinne ter Weele (NL) • Jan Arends - *Verzameld Werk*; samenst. Thijs Wieremal/Koos van Wieringh; uitg. De Bezige Bij, Amsterdam 1984; vert. Jinne ter Weele (EN) • 10. PARADIJS M.A. Boelgakov - *Zwarte Sneeuw*, uit: *Verzamelde werken deel II*; uitg. Van Oorschot, Amsterdam 1996 / *Black snow: a theatrical novel*; uitg. Hodder and Stoughton, London 1967; vert. Marko Fondse (NL), Michael Glenney (EN) • Tristan Tzara, uit: *Dichters van de avant-garde, de moderne Franse poëzie*; samenst. en inl. Guus Luijters; uitg. Veen, Amsterdam 2003; vert. Guus Luijters (NL), Jinne ter Weele (EN) • Willem Frederik Hermans - *Paranoia*; uitg. Van Oorschot, Amsterdam 1993; vert. Jinne ter Weele (EN) • Blaise Cendrars, uit: *Dichters van de avant-garde, de moderne Franse poëzie*; samenst. en inl. Guus Luijters; uitg. Veen, Amsterdam 2003; vert. Willem Desmense (NL), Jinne ter Weele (EN) • 11. WILDERNIS Carl Sandburg - *Wilderness*, uit: *Complete poems*; uitg. Harcourt, Brace & World, New York 1950; vert. Ferry Heijne (NL) • 12. BEGIN Dylan Thomas - *Onder het melkwood*; uitg. De Bezige Bij, Amsterdam 1980 / *Under Milk Wood: a play for voices, preface and musical settings by Daniel Jones*; uitg. Dent, London 1954; vert. Hugo Claus (NL).

Pim Heijne	gitaar, basaccordeon, drum	
Mathijs Houwink	basgitaar, contrabas, basaccordeon, lyra, koorzang	
Ferry Heijne	gitaar, trombone, trompet, bariton	
Marco Heijne	percussie, piano, accordeon, steeldrum, autoharp, koorzang	
Frank van den Bos	zang, toetsen, accordeon	
Wim ter Weele	zang, drum, gitaar	
Han Hulscher	(piccolo)trompet	
Patrick Votrian	trombone, bastuba	
Lot Vandekeybus	zang	
Roos Janssens	baritonsax, tenorsax, koorzang	
Eilidh Martin	cello, koorzang	
Saskia Meijs	altviool, koorzang	
Hermine Deurloo	mondharmonica	
Inez Heijne	koorzang	
Maartje 't Hart	koorzang	
Danny Gras	opnametechniek, mix	Marlies Waters publiciteit
Ferry Heijne	compositie, mix	Sonic Rendezvous distributie
Pim Heijne	compositie	Kristien Magdelijns administratie
Wim ter Weele	vormgeving/mix	Frank van den Bos boekhouding
Marco Heijne	zakelijke leiding	Lieuwe Taekema archief
Ico van Diemen	Capera Engineering	Eveline Didderen kleding
Hay Zeelen	mastering	A small production
Dolf Planteydt	zaalgeluid	company persfoto
René de Boer	zaalgeluid	Roode Bioscoop try-outs
Danny Gras	zaalgeluid	Klaas Riedhorst uitleen
Jeroen Brusche	licht	piccolotrompet
Rob Verheij	licht	Jörg Brinkmann cello (in Roode Bioscoop)
Alexander van Zanten	affiche/decor	Formaat Zeefdruk tekstvel
Jos Kleij	lay out	Sanne den Adel
Jinne ter Weele	Engelse vertalingen, tekstredactie	plakkers
Ber Fontaine	planning	het thuisfront
Tim Heijne	productie	

